

REFERAT: Ideale polimatroidale

Doctorand: *Cimpoeaş Mircea*
Coordonator: *Prof.dr.Popescu Dorin*

16 decembrie 2004

Rezumat

Studiul polimatroidizilor constituie una din temele centrale ale combinatoricii și ale algebrei combinatorice.

Polimatroidizii discreți sunt o generalizare naturală a matroidizilor, de mult timp încetățenită în matematică.

În acest referat prezint combinatorica și algebra polimatroidizilor discreți. De asemenea, arăt cum se poate aplica această teorie combinatorică în algebra comutativă, via ideale polimatroidale.

Referatul îl structurez în următoarele capitole. În prima secțiune, prezint definiții și rezultate preliminare. În a doua secțiune definesc noțiunea de ideal polimatroidal și prezint proprietățile elementare ale acestora. În cea de-a treie secțiune, demonstrez teorema de caracterizare a idealelor polimatroidale Cohen-Macaulay.

Remarcă: Trebuie să mai lucrez la această introducere...

1 Definiții și rezultate preliminare

Definiția 1.1. Fie $[n] = \{1, 2, \dots, n\}$ și $\mathcal{P}([n]) =$ mulțimea submulțimilor lui $[n]$. Se numește matroid, orice familie nevidă $\mathcal{M} \subset \mathcal{P}([n]) = 2^{[n]}$ care verifică următoarele proprietăți:

1. Dacă $F \in \mathcal{M}$ și $G \subset F \Rightarrow G \in \mathcal{M}$.
2. Dacă $F, G \in \mathcal{M}$ și $|F| < |G|$ atunci $(\exists)x \in G$ a.î. $F \cup \{x\} \in \mathcal{M}$.

Elementele lui \mathcal{M} se numesc mulțimi independente. O bază în \mathcal{M} este o mulțime independentă maximală.

Propoziția 1.2. 1. Mulțimea bazelor lui \mathcal{M} are proprietatea de interschimbare următoare:

(B) Dacă B_1 și B_2 sunt două baze a lui \mathcal{M} și $x \in B_1 \setminus B_2$, atunci există $y \in B_2 \setminus B_1$ astfel că $(B_1 \setminus \{x\}) \cup \{y\}$ este o bază în \mathcal{M} .

În particular, rezultă că orice două baze au același cardinal, numit dimensiunea lui \mathcal{M} .

2. De fapt, mulțimea bazelor lui \mathcal{M} are proprietatea de interschimbare simetrică:

(S) Dacă B_1 și B_2 sunt două baze a lui \mathcal{M} și $x \in B_1 \setminus B_2$, atunci există $y \in B_2 \setminus B_1$ astfel că $(B_1 \setminus \{x\}) \cup \{y\}$ și $(B_2 \setminus \{y\}) \cup \{x\}$ sunt baze în \mathcal{M} .

3. O mulțime $\mathcal{B} \subset 2^{[n]}$ este mulțimea bazelor unui matroid \mathcal{M} dacă și numai dacă \mathcal{B} verifică proprietatea (B).

Notații:

Notăm e_1, \dots, e_n baza canonică din \mathbb{R}^n ($e_i = (0, \dots, 1, \dots, 0)$).

Pe \mathbb{R}^n considerăm ordinea naturală ” \leq ” ($u \leq v \Leftrightarrow u_i \geq v_i, (\forall)i \in [n]$).

Dacă $u \in \mathbb{R}^n$, notăm $|u| = \sum_{i=1}^n u_i$.

Notăm $\mathbb{R}_+^n = \{u = (u_1, \dots, u_n) \in \mathbb{R}^n | u_i \geq 0, (\forall)i \in [n]\}$.

Notăm $\mathbb{Z}_+^n = \mathbb{R}_+^n \cap \mathbb{Z}^n$.

Observația 1.3. Un matroid poate fi înțeles ca o familie de vectori în $\mathcal{M} \subset \{0, 1\}^n$ care verifică proprietățile:

1. Dacă $u \in \mathcal{M}$ și $v \in \{0, 1\}^n$ astfel încât $u \leq v$ atunci $v \in \mathcal{M}$.
2. Dacă $u = (u_1, \dots, u_n) \in \mathcal{M}$ și $v = (v_1, \dots, v_n) \in \mathcal{M}$ cu $|u| < |v|$ atunci există un număr $i \in [n]$ cu $u_i = 0$ și $v_i = 1$ și $u + e_i \in \mathcal{M}$.

Această remarcă ne permite să introducem următoarea generalizare.

Definiția 1.4. Un polimatroid discret este o familie nevidă $\mathcal{P} \subset \mathbb{Z}_+^n$ care verifică următoarele proprietăți:

1. Dacă $u \in \mathcal{P}$ și $v \in \mathbb{Z}_+^n$ cu $v \leq u$ atunci $v \in \mathcal{P}$.
2. Dacă $u = (u_1, \dots, u_n) \in \mathcal{P}$ și $v = (v_1, \dots, v_n) \in \mathcal{P}$ cu $|u| < |v|$, atunci există un număr $i \in [n]$ cu $u_i < v_i$ și $u + e_i \in \mathcal{P}$.

2 Ideale polimatroidale.

Definiția 2.1. Fie k un corp și $S = K[X_1, \dots, X_n]$ inelul de polinoame în n variabile peste k . Fie $I \triangleleft S$ un ideal monomial. Notăm $G(I) =$ mulțimea generatorilor minimali ai lui I .

Se numește acoperire cu vârfuri a lui I o submulțime de variabile $W = \{X_{i_1}, \dots, X_{i_k}\}$ cu proprietatea că $I \subset (X_{i_1}, \dots, X_{i_k})$. O acoperire minimală este o acoperire din care nu putem extrage una mai mică. În acest caz, idealul $P = (X_{i_1}, \dots, X_{i_k})$ este un prim minimal asociat lui I .

Un ideal monomial se numește nemixtat, dacă toate acoperirile minimale ale lui I au același cardinal. Dacă S/I este Cohen-Macaulay, atunci I este nemixtat, deoarece toate primele minimale ale lui I au aceeași înălțime. Mai mult, în acest caz avem relația:

$$\dim(S/I) = n - ht(I).$$

Definiția 2.2. Spunem că un ideal monomial $I \triangleleft S$ are câaturi liniare, dacă există o ordine pe mulțimea generatorilor minimali, u_1, \dots, u_s , astfel încât:

$$(\forall) 2 \leq j \leq s, \text{ idealul } (u_1, \dots, u_{j-1}) : u_j \text{ este generat de variabile.}$$

Vom utiliza ulterior următorul rezultat:

Lema 2.3. Dacă $I \triangleleft S$ este un ideal monomial care are câaturi liniare, atunci I admite rezoluție liniară.

Definiția 2.4. Un ideal monomial $I \triangleleft S$ se numește (matroidal) polimatroidal dacă sistemul său de generatori minimali $G(I)$ corespunde bazei unei matroid (polimatroid). Mai precis spus, avem proprietatea:

Oricare ar fi monoamele $u = X_1^{a_1} \dots X_n^{a_n}$ și $v = X_1^{b_1} \dots X_n^{b_n}$ din sistemul minimal de generatori ai lui I , pentru fiecare i cu $a_i > b_i$ există un j cu $a_j > b_j$ astfel încât $x_j u / x_i \in G(I)$.

Observația 2.5. Un ideal matroidal este un ideal polimatroidal generat de monoame libere de pătrate.

Propoziția 2.6. Dacă $I, J \triangleleft S$ sunt ideale polimatroidale, atunci $I \cdot J$ este ideal polimatroidal. În particular I^n este polimatroidal.

Teorema 2.7. Un ideal polimatroidal $I \triangleleft S$ are câaturi liniare în raport cu ordinea invers-lexicografică indusă de $X_1 > X_1 > \dots > X_n$. Mai precis spus, dacă I este un ideal polimatroidal, iar $G(I) = \{u_1, \dots, u_s\}$ este sistemul său minimal de generatori ordonați descrescător $u_1 >_{rev} u_2 >_{rev} \dots >_{rev} u_s$ atunci idealul $(u_1, \dots, u_{j-1}) : u_j$ este generat de o mulțime de variabile.

În particular, rezultă că I admite rezoluții liniare.

Exemplul 2.8. Fie $d > 0$ un întreg. Definim idealele:

$V_d = (X^\alpha, |\alpha| = d)$ idealul Venonese de grad d .

$V'_d = (X^\alpha, |\alpha| = d, \alpha_i \leq 1)$ idealul Venonese de grad d , liber de pătrate.

Atunci atât V_d cât și V'_d sunt ideale polimatroidale (V'_d este chiar matroidal).

Exemplul 2.9. Considerăm în $S = K[X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6]$, următorul ideal:

$$I = (X_1X_3, X_1X_4, X_1X_5, X_1X_6, X_2X_3, X_2X_4, X_2X_5, X_2X_6, X_3X_5, X_3X_6, X_4X_5, X_4X_6).$$

Atunci I este ideal matroidal și nemixtat, dar I nu este Cohen-Macaulay. Rămâne să scriu și justificarea acestui fapt.

3 Clasificarea idealelor polimatroidale Cohen-Macaulay

Lema 3.1. *Dacă $I \triangleleft S$ este un ideal polimatroidal, atunci \sqrt{I} este un ideal de tip Veronese liber de pătrate.*

Demonstrație. □

Teorema 3.2. *(Teorema de clasificare a idealelor polimatroidale Cohen-Macaulay)*
Un ideal polimatroidal $I \triangleleft S$ este Cohen-Macaulay, dacă și numai dacă, este:

1. *un ideal principal,*
2. *un ideal Veronese sau*
3. *un ideal Veronese liber de pătrate.*

Demonstrație. Conform lemei anterioare, $\sqrt{I} = V_d$ pentru un $d \in \{2, \dots, n-1\}$. Cum I este Cohen-Macaulay, avem $ht(I) = ht(\sqrt{I}) = n - d + 1$. □

Bibliografie

- [1] Jürgen Herzog, Takayuki Hibi "Discrete polymatroids", Jurnal of Alg.Comb. (2003)
- [2] Jürgen Herzog, Takayuki Hibi "Cohen-Macaulay polymatroidal ideals"
- [3] Alberto Conca and Jürgen Herzog,"Castelnuovo-Mumford regularity of products of ideals", Collect.Math. 54(2003)
- [3] Marius Vlădoiu "Teză de doctorat", iunie 2004

Cuprins

1 Definiții și rezultate preliminare	2
2 Ideale polimatroidale.	3
3 Clasificarea idealelor polimatroidale Cohen-Macaulay	5
Bibliografie	15
Cuprins	15